

[Lenger]

men samtidig så er der altså også ønske om en vis ensartethed, og det ønske kommer jo til udtryk ved, at vi f.eks. har et ankesystem. Det har hele tiden været meningen, at der skulle være både mangfoldighed og en vis ensartethed, og når der sker det, som er tilfældet i denne situation, at en Århusordning, som eksisterer i nogle kommuner, mens den ikke eksisterer i andre kommuner, fører til, at der opstår et reelt stavnsbånd, så især unge fysisk handicappede ikke kan vælge, hvor de vil bo, så mener jeg, at vi har drevet forskellighederne for vidt. Det er jo ikke bare et stavnsbånd på den måde, at de ikke kan flytte, hvorhen de vil, men det virker også modsat, sådan at en kommune som f.eks. Århus kommune har måttet sætte restriktioner op om, hvem der overhovedet måtte flytte ind i kommunen, fordi kommunen blev en magnet på grund af sin særlig positive holdning til unge handicappede.

Derfor synes jeg, at det er lige lovlig flot at stå og tale om det glimrende i forskellighederne kommunerne imellem, når virkningen faktisk er den, at der opstår et reelt stavnsbånd, som fører til, at unge fysisk handicappede reelt ikke kan flytte hen, hvor de gerne vil.

(Kort bemærkning).

Thor Pedersen (V):

Hr. Taanquist taler om udlægningen, altså overflytningen af statsopgaver til amterne, når det gælder åndssvageforsorgen. Det argument, jeg fremfører, er, at man går fra store enheder til små enheder, og at det er amterne, der vælger at gå fra de store mammutinstitutioner til små enheder. Det gælder f.eks. i Frederiksborg amt ved Svaneparken, at man går fra den store mammutinstitution til små selvstyrende enheder. Det har ikke noget at gøre principielt med udflytning, det har noget at gøre med amternes kompetence på området, at de ønsker noget andet end det, staten tidligere magtede at gennemføre, og det er en glædelig ting.

Til hr. Lenger: de gode ideer – ja men de gode ideer er jo netop kommet uden for dette forum, uden for dette folketing, og det er ikke kun i Århus kommune. Så må jeg nævne en anden, lidt fjerntstående kommune. Helsingør kommune fik nedsat landets første handicapudvalg, etablerede landets første

integrerede daginstitution alene som en følge af ideer og forslag fra de handicappede selv, etablerede et daghjem uden for amtsregie, også efter ønske og forslag fra de handicappede selv. Styrken ved, at det er decentralt, er jo, at det er i primærkommunen, at de handicappede har en mulighed for at påvirke de lokale beslutningstagere, langt større end muligheden for at påvirke folketinget. Og det skulle vi ødelægge ved i stedet at ønske en central styring? Det, vi vil se, er, at Århusordningen sikkert bliver det normale. Den vil brede sig på landsplan, som alle andre gode ideer gør det.

(Kort bemærkning).

Lizzie Lichtenberg (KF):

Hr. Taanquist har gentagne gange under denne debat nævnt regeringens nedskæringer, og det vil jeg tillade mig at tale imod. Det er ikke nedskæring, når arbejdsministeren fremsender sin opfordring til forskellige institutioner og offentlige myndigheder om at ansætte handicappet arbejdskraft. Det er ikke nedskæring, når man vil have de handicappede med i planlægningen, som man med meget stor effekt kan gøre, fordi man måske derved oven i købet vil spare nogle af de etableringsudgifter, man ellers skulle have, og ikke mindst de særordninger, der skulle være bagefter, når man har etableret en parkeringsplads, når man har lavet en busrute, når man har lavet en bygning, når man har lavet en skole. Når man har de handicappede med i planlægningen, så er det måske oven i købet en besparelse.

Det er heller ikke nedskæring, når jeg opfordrer til at prøve at se på hele hjælpemiddelområdet. Der står mange kørestole rundt omkring, som ikke bliver brugt efter deres formål, fordi man siger: en kørestol er en kørestol. Vi prøver jo også individuelt at købe vores sofaborde og vores lænestole, vores senge, og hvad vi ellers har brug for i vores hjem. Vi tilpasser det efter vores egen skikkelse, sådan at vi virkelig kan bruge det. Det samme er tilfældet for en handicappet; det skal tilpasses individuelt. Jeg nævnte også i mit første indlæg skoene. Der er ressourcer, der ikke bliver brugt optimalt i forvejen, og det har intet med regeringens nedskæringspolitik at gøre, for regeringen vil jo ikke nedskære, den vil oprette de skader, der er sket,